(פי' חש מל שתי מילין הן (פי' חש מל שתי מילין הערוך], ב) [קידושין ה.

וש"נ], ג) סוכה ה:, ד) ועי

ברש"י יומא ג:ן, ה) ס"א חרסים, ו) (איוב טו), ו) [עי

תוס' חולין לב. ד"ה ברוך], **ה**) עי' אבות דרבי נתן פי"ב

ד"ה ומניין שיראים זה את

חיום אש ממללות. אש יולא מדיבורן: רלוא ושוב. מוליאות ראשן

מתחת הרקיע הנטוי למעלה מראשיהן וחוזרות ומכניסות אותן

ממורא השכינה במהירות כריצה ושיבה של להב היוצא מפי הבזק:

הכנשן. ששורפין בו אבנים לסיד. ובזק לשון שברי ס שברים הוא

שהאור יולא בין אבן לאבן כדתנן בעירובין (דף קד.) בוזקין מלח על

גבי הכבש שלא יחליקו הכהנים: מבין

החרסים. דרך מוקקי זהב לנקוב

כלי חרם נקבים נקבים וכופין אותו

על גבי גחלים שהוהב נתון בהן

בתוך כתישת החרסים של לבנים על

גבי חרם ולהב יוצא למעלה דרך

נקבי הכלי והוא עשוי גוונים גוונים

ותמיד יולה ונכנס: מן הלפון. מבבל

שהוח בלפון שנחמר מלפון תפתח

הרעה (ירמיה א): מאי בעיא התם.

למה הלכה לבבל: ראה ישעיה.

כששרתה עליו רוח הקדש כמה שנאמר

ואראה את ה' יושב על כסא רם

ונשת וגו' (ישעיה ו) חלח שלח חש

לפרש את הכל שהיה בן מלכים וגדל

בפלטין ובן כרך הרואה את המלך

אינו נבהל ואינו תמה ואינו חש לספר:

מלד שבחיות ארי כו'. ואלו ארבעתן

בכסח והוח למעלה מהן: קטיגור נעשה

סניגור. אנו לריכין שיבקשו מרכבותך

עלינו רחמים והשור קטיגור הוא:

קטיגור. שונא. סניגור אוהב מליך יושר:

לרבית. פני תינוק: היינו פני לרוב

היינו פני אדם. מה הן פני כרוב מה

הן פני אדם וכי לא אחד הן: אפי

רברבי ואפי זוטרי. האחד פני גדול

והאחד פני קטן: כאן בומן שבים

המקדש קיים. בימי ישעיה היה

המקדש קיים במכונו ובימי יחזקאל

כבר הגיע זמן שיחרב ונחמעטה

פמליא של מעלה: ובשחים יעופף.

וסמיך ליה וקרא זה אל זה. אלמא

הנך נינהו דאמרי בהו שירה שמקשקשות בקול כנפיהם ובהנך

כתיב ואיננו גבי התעיף: [כאן בומן שאין וכו']. בימי דניאל כבר חרב

הבית: כביכול. אף כלפי לבא שכינה

הוזקקנו לומר כך כמו בבשר ודם

שיכול לומר בו מיעוט: אלף אלפין.

הוא מספר של כל גדוד וגדוד אבל

אין מספר כמה גדודין יש: לנהר

דינור. דהאי קרא נמי גבי נהר דינור

כתיב: על אשר קומטו. על תתקע"ד

דורות שהעביר מן העולם קודם מתן

מורה ולא בראן כדקתני לקמן ונתנן

בגיהנם ועליהם נופל שנאמר בהן ונהר יולק יסודם והיינו נהר דינור שמולק

עליהם: קומטו להיבראות. נגזרו

להיבראות לשון ותקמטני לעד היהי:

וְהַחַיּוֹת רְצוֹא וְשׁוֹב בְּמַרְאֵה הַבְּזָק:

י יחזקאל א יד יחזקאל א יד 2. נְאַרֶא וְהַבָּה רוּחַ סְעָרָה בְּאָה מִן הַצְּפּוֹ עָנְן גְּדוֹל וְאֵשׁ מִתְלַקַּחָת וְנֹגָה לוֹ סָבִיב וּמַתוֹרָה כְּעֵין הַחֹשְׁמֵל מְתוֹרְ יחזקאל א ד 3. וָאֵרֶא הַחַיּוֹת וְהִנֵּה אופן אחר בארץ אצל

הַחִּיוֹת לְאַרְבַּעַת פָּנָיו: יחזקאל א טו יחזקאל א טו 1. וַתִּשְׂאַנִי רוּחַ וְאֶשְׁמַע. אַדְרֵי קוֹל רַעַשׁ גְּדוֹל בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

5. אָז יְשִׁיר מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הָזֹאת לַיִיְ וּיאמְרוּ לֵאמֹר אשירה ליי כי גאה גאה

שמות טו א

6. ודמות פניהם פני ין נוויו פְּנֵיוָם פְּנֵי אָדָם וּפְּנֵי אַרְיֵה אֶל הַיָּמִין לְאַרְבַּעְתָּם וּפְנֵי מהשמאול שוו בַּתַּשְּׁנַאוּל לְאַרְבַּעְתָּן וּפְנֵי נָשֶׁר לְאַרְבַּעְתָּן: יחזקאל א י יאַן בַּעָּוּאָן: יוויןאָּג אָר 7. וְאַרְבָּעָה פָּנִים לְאָהָד פָּנֵי הָאָתָד פָּנֵי אָרְם וּפָנֵי הָשָׁנִי פְּנֵי אָרְם הַשְּׁלִישִׁי פָּנֵי אָרְיֵה וְהָרְבִיעִי פְּנִי לָשָׁר: וְהָרְבִיעִי פְּנִי לָשָׁר:

יחוקאל י י 8. שרפים עמדים ממעל יי שְּוְ בִּים עַבְּוּוִים בְּנְבֵּעִּל לוֹ שֵׁשׁ בְּנָפַיִם שֵׁשׁ בְּנָפַיִם לְאֶחָד בִּשְׁתַּיִם יְכַסֶּה פָנָיו ובשתים יכסה רגליו ּוּבְשְׁתַּיִם יְבַּטֶּרוּ וַבְּּלְּא זָה וְאָמֵר קְדוּשׁ קְדוּשׁ אֶל זֶה וְאָמֵר קִדוּשׁ קִדוּשׁ קָדושׁ יִי צְבָאוֹת מְלֹא כָל

9. וְאַרְבָּעָה פָנִים לְאֶחָת וְאַרְבָּע בְּנָפִים לְאַחַת לְהָם: יחזקאל א ו קָנֶב. 10. הְתְעִיף עִינֶיךְ בּוֹ וְאֵינֶנוּ בִּי עְשוֹה יְעֲשָׂה לוֹ בְנָפֵיִם בְּנָשֶׁר יְעוּף הַשְּׁמִיִם: משלי כג ה ַּחַשְּבֶּיִם. 11. וְרַגְלֵיהֶם רֶגֶל יְשְׁרָה וְכַף רַגְלַיהֶם כְּכַף רֶגֶל עֶגֶל וְנְצְצִים בְּעֵן נְחְשֶׁת עָגֶל וְנִצְצִים בְּעֵין נְחֹשֶׁת קַלְל: יחזקאל א ז 12. נְהַר דִּי נוּר נְגֵד וְנְפַק מן קֶדֶמוֹהִי אֶלֶף אֵלְפִין יְשַׁמְשׁוּנֵהּ וְרָבּוֹ רִבְּכֶּן קָשָמְשׁוּנֵהּ וְרָבּוֹ רִבְּכֶן

יספרין פתיחו: 13. הַיָשׁ מִסְפַּר לֹגְדוּדֵיו ועל מי לא יקום אורהו:

יצאה וסער מתחולל על

יבי ט. 15. אֲשֶׁר קַמְּטוּ וְלֹא עֵת נָהָר יוּצַק יְסוֹדָם:

רבינו חננאל

עוז וחדוה במקומו ועתים רצוא ושוב כמראה הבזק. אינה הליכה וחזירה ממש אלא נראות הולכות וחוזרות כמראה הבזק בדכתיב מראיהן כלפידי ירוצצו כענין בעת שמתגברת וחוזרת בפי הכבשו. א"ר יוסי בר׳

פי הכבשו בחרסיו ויש

והחיות רצוא ושוב. פר״ח לפי שהן מגחלים עוממות ודרכן לדמות לשאר שרפים ולהוליא להבה והנילון חוזר והיינו רלוא ושוב: שלא יאמרו ביד אומה שפלה מסר את בניו.

והיינו כפי׳ דההיא דאמר בגיטין (דף נו:) כל המיצר לישראל נעשה ראש כלומר כבר נעשה ראש קודם

שמילר להם:

וקושר בתרים לקונו. מתפלתן של לדיקים הוא עושה

עטרות: לבן כפר שראה (י) המלך. שלריך לו להביא סימנים לאחרים קודם שיאמינוהו לפי שראהו שלא במקומו ואין דרכו להתראות שם וה"ג אמר יחוקאל שראהו על נהר

כבר לפיכך נתמהו שומעיו: בתוב אחד אומר שש כנפים וכתוב אחד אומר ארבע

בנפים. ואע"ג שוה בחיות כתיב ווה בשרפים מ"מ מסתבר שגם החיות נ⁰ כשש כנפים כמו השרפים ¹⁾: מזיעתן של חיות. ויולאים ממנו מלאכים ואומרים שירה

ומיד נטרדים (מ) והכי מלינו במדרש (איכה ג) חדשים לבקרים שבורא מלאכים בכל יום ואומרים שירה ונטרדין להן כדאמר בסמוך משום שיש אות במלאכים הקבועים ^{ה)} שממתינים זה לזה לומר שירה ואלו החדשים שאינם יודעים הדת ממהרין לשורר ונתחייבו כליה והיינו אשר תקנו ויסדו אנשי כנסת הגדולה ביוצר ונותנין רשות זה לזה קדושה כולם כאחד עונין ואומרים וגם למעלה יולר משרתים ואשר משרתיו כולם עומדים ברום עולם כלומר בכל יום בורא חדשים ונטרדין אבל משרתיו קבועים ועומדין לעד:

חיות אש ממללות במתניתא תנא שעתים חשות עתים ממללות בשעה שהדיבור יוצא מפי הקב"ה חשות ובשעה שאין הדיבור יוצא מפי הקב"ה ממללות יוהחיות רצוא ושוב כמראה הבזק מאי רצוא ושוב אמר רב יהודה כאור היוצא מפי הכבשן מאי כמראה הבזק אמר רבי יוסי בר חנינא כאור היוצא מבין החרסים יוארא והנה רוח סערה באה מן הצפון ענן גדול ואש מתלקחת ונוגה לו סביב ומתוכה כעין החשמל מתוך האש 🐡 להיכן אזל אמר רב יהודה אמר רב שהלך לכבוש את כל העולם כולו תחת נבוכדנצר הרשע וכל כך למה שלא יאמרו אומות העולם ביד אומה שפלה מסר הקב"ה את בניו אמר הקב"ה מי גרם לי שאהיה שמש לעובדי פסילים עונותיהן של ישראל הן גרמו לי וארא החיות והנה אופן אחד בארץ אצל החיות אמר ר' אלעזר מלאך אחד שהוא עומד בארץ וראשו מגיע אצל החיות במתניתא תנא סנדלפון שמו 🕫 הגבוה מחברו מהלך חמש מאות שנה ועומד אחורי המרכבה וקושר כתרים לקונו איני והכתיב יברוך כבוד ה' ממקומו מכלל דמקומו ליכא דידע ליה ₪ דאמר שם אתגא ואזל ויתיב ברישיה אמר רבא כל שראה יחזקאל ראה ישעיה למה יחזקאל דומה לבן כפר שראה את המלך ולמה ישעיה דומה לבן כרך שראה את המלך אמר ריש לקיש מאי דכתיב

ים אשירה לה' כי גאה גאה שירה למי 🕫 שמתגאה על הגאים דאמר מר מלך שבחיות ארי מלך שבבהמות שור מלְך שבְעופות, נשר ואדם מתגאה עליהן והקב"ה מתגאה על כולן ועל כל העולם כולו כתוב אחד אומר יודמות פניהם פני אדם ופני אריה אל הימין לארבעתם ופני שור מהשמאל לארבעתן וגו' וכתיב יוארבעה פנים לאחר פני האחד פני הכרוב ופני השני פני אדם והשלישי פני אריה והרביעי פני נשר ואילו שור לא קא חשיב ® אמר ר"ל יחזקאל ביקש עליו רחמים והפכו לכרוב אמר לפניו רבש"ע יקטיגור יעשה סניגור מאי כרוב אמר רבי אבהו מעתה שכן בבבל קורין לינוקא רביא א"ל רב פפא לאביי אלא מעתה דכתיב פני האחד פני הכרוב ופני השני פני אדם והשלישי פני אריה והרביעי פני נשר היינו פני כרוב היינו פני אדם יי אפי רברבי ואפי זומרי כתוב אחד אומר ישש כנפים שש כנפים לאחד וכתוב אחד אומר יוארבעה פנים לאחת וארבע כנפים לאחת להם לא קשיא כאן בזמן שבהמ"ק קיים כאן בזמן שאין בית המקדש קיים כביכול שנתמעטו כנפי החיות הי מינייהו אימעוט אמר רב חננאל אמר רב אותן שאומרות שירה בהן © כתיב הכא יובשתים יעופף וקרא זה אל זה ואמר וכתיב יהתעיף עיניך בו ואיננו ורבנן אמרי אותן שמכסות בהן רגליהם שנאמר ייורגליהם רגל ישרה ואי לאו ראימעום מנא ® הוה ידע דלמא ראיגלאי וחזיא ליה דאי

לא תימא הכי ודמות פניהם פני אדם הכי נמי דאימעום אלא דאיגלאי וחזיא ליה הכא נמי דאיגלאי וחזיא ליה הכי השתא 🐵 בשלמא אפיה אורח ארעא לגלויי קמיה רביה כרעיה לאו אורח ארעא לגלויי קמיה רביה כתוב אחד אומר ביאלף אלפין ישמשוניה ורבו רבבן קדמוהי יקומון וכתוב אחד אומר ביהיש מספר לגדודיו לא קשיא כאן בזמן שבית המקדש קיים כאן בזמן שאין בהמ"ק קיים סכביכול שנתמעטה פמליא של מעלה תניא רבי אומר משום אבא יוִסי בָן דוסאי אלף, אלפין ישמשוניה מספר גדוד אחד ולגדודיו אין מספר ור' ירמיה בר אבא אמר אלף אלפין ישמשוניה לנהר דינור שנאמר ינהר דינור נגד ונפק מן קדמוהי אלף אלפין ישמשוניה ורבו רבבן קדמוהי יקומון י מהיכן נפיק מזיעתן של יינור נגד ונפק חיות ולהיכן שפיך אמר רב זומרא בר מוביה אמר רב על ראש רשעים בגיהנם שנאמר יוהנה סערת ה' חמה יצאה וסער מתחולל על ראש רשעים יחול ורב אחא בר יעקב אמר על אשר קומטו שנאמר יואשר קומטו ולא עת נהר יוצק יסודם תניא אמר רבי שמעון החסיד אלו תשע מאות ושבעים וארבע דורות שקומטו להיבראות

הגהות הב"ח (להיכן אול) תא"מ ונ"ב בעיא התם: (3) שם שמו וגבוה מחברו מהלך: (ג) שם ליכל דידע ליה (דלמר שם וכו' ברשיה) תל"מ ונ"ב ס"ל אלא ומשביע בשם המפורש ואזל תגא ואות ונגא היוניב בדוכתיה: (ד) שם מאי דכתיג שירו לה' כי גאה נחה שירו למי: (ה) שם לא קחשיב ליה אמר ר"ל וכו' רבש"ע אין קטיגור נעשה סניגור: (ו) שם בעשור קרנת: (ו) שם היינו פני לדס וכרוב חד הוא לפי רברבי: (ו) שם דכתיב הכא וכשתים וכו׳ וכתיב התם התעיף: (מ) שם מנא הוא ידע דלמא (דאיגלאי וחויא ליה) תח"מ ונ"ב ס"ח דגלאי ואחוי ליה: (ט) שם הכי השתח התם בשלמת וכו׳ . אמר ר' ירמיה בר אבא אמר רב מזיעתן של חיות: (כ) תום' ד"ה לכן כפר שראה את המלך בכפר שלריך לו וכוי להתראות שם צריך הוא לומר ראיתי פ׳ ופ׳ השרים עמו ופ׳ ופ׳ משרתיו כדי שיאמינו לו וה״נ מזהאל שראה על נהר ימוקנול שו אוז על נסר כבר לפיכך נחמהו שומעיו הוצרך לפרש כן סדר המרכבה אבל ישעיהו ונשא לא הוצרך לפרש יהם״ד: (ל) ד״ה כתוב וכו׳ יוס לו (ט) די הלוב וכו שגם החיות יש להם שש כנפים: (מ) ד"ה מזיעתן ומיד יום כדאמריגן בסמוך והכי מלינו וכו' ונטרדין להן ומשום שיש וכו' לומר שירה כאחד כדכתיב וקרא זה אל זה ואמר גר' ואלו החדשים וכר עונים ואומרים אבל אלו חדשים שנבראין בכל מדשים שנבראין בכל

גליון הש"ם תום' ד"ה כתוב אחד אומר וכו'. בשש כנפים. עי׳ חולין לב ע״א תד״ה ברוך:

יום אין אומרים קדושה על הסדר נטרדין מיד ועליהם

תקנו יולר משרתים:

מוסף רש"י ממללות. כלומר משבחות ומהללות את ה' (יחזקאל א ד). כאור היוצא מביז החרסים. שלורפין בהן זהב והם נקובים וסדוקים ולהב היולה בנקב יש בו

יוצא משם וזהו מראה הבזק. וארא והנה רוח סערה באה מן הצפון וגר׳ להיכא אזלא אמר רב לכבש העולם תחת נבוכד נצר כר׳ וארא החיות והנה אופן אחד בארץ. ותני במתניתא סנדלפון שמו וקושר כתרים לקונו. כבר פירשוהו בפירוש יוצא משר והו מראה הבוק. ואת הנה רוח סערה באה מן הצפון הנוי להיכא אולא אמר רב לכבש הערס תחת נבוכד נצר כדי אחר החת הופר בשירוש משביעו ואזיל ויתיב במקום שחלק לו הקב"ה להושיבו שם פדחת כל עיקר וראש וגוף כדרך הברואים אלא לקבל מלכותו כדרך שמוכריין בכל יום ישראל בתפלחם כתר יתנו לך המוני כו'. אמר רבה כל שראה יחזקאל רבה לבן מרש בשוח וחלילה שיש שם פדחת כל עיקר וראש וגוף כדרך הברואים אלא לקבל מלכותו כדינה שרואה הטכסיסין הללו בכל יום לשיביך אינו תמה מהן. אשירה לה' כי גאה גאה שראה הטכסיסין הללו בכל יום לשיביך אינו תמה מהן. אשירה לה' כי גאה גאה שירו לה מיכול מה יחזקאל החד. פני האחד פני הכרוב וגו' הא ל) תרגמא שירו למי שמתגאה על הגאים כלומר מלך ע"ג המלכים בעולם אדם בבני אדם אריה בחיות שור בבהמות נשר בעופות והקב"ה ישתבח שמו וכבודו למעלה מכולם. וארבעה פני מהחד פני האחד פני הרוב וג'י הא ל) תרגמא דשיתי להרבעה מיתין וארבעה אפין לארבעה ברייתא חדא שיתין וארבעה שפירש יחזקאל במראה השניה אמר פני העור בא פני מנום לאחד ויחזקאל הרוב פני שור מהשמאל לארבעתן ובמראה השניה אמר פני השור לפני לחדר מקשינן ישעיה ראו לפני לחדר שפירש יחזקאל להיות שני פני אדם פנים אחורים ומקשינן ישעיה ראה שש כנפים שש כנפים לאחד ויחזקאל הראר שני אדש שני מור בל מור במום פחותים ומקשינן ישעיה ראה שש כנפים לאחד ויחזקאל להיות שני פני אדם פנים בחותים ומקשינן ישעיה ראה שש כנפים לאחד ויחזקאל הוות שני פני אדם פנים גדולים ופני כוב פנים פחותים ומקשינן ישעיה ראה שם כנפים לאחד ויחזקאל הואר שמיר בליאה של המור במום ביות ביות מותים והפכו פנים בחותים ומקשינן ישעיה ראה שש כנפים לאחד ויחזקאל להיות שני פני אדם פנים גדולים ופנים פחותים ומקשינו ישעיה ראה שש כנפים לאחד ויחזקאל להיות שני פני אדם פנים גדולים ומים במור במות מות במור במות במור במות במות בלל.